

GAZETA

TRANSILVANIAI.

Gazet'a esse regulatu de 2 ori, si Fóiea un'a data pe septemana, ad. Mercuria si Sambet'a. Pretiulu loru este pe 1 anu 10 f., pe diumetate anu 5 f. austr. inl'intrulu monarchiei.

Pentru tieri straine 7 f. 50 cr. pe 1 sem., si 15 fr. pe unu anu. Se prenumera la tóte postele c. r., cum si la toti cunoscutii nostri DD. corespondenti. Pentru serie „petit“ se ceru 8 cr. val. austr.

Monarchi'a Austriaca.

Partea oficiósa.

Noi Franciscu Iosifu I., din gratia lui Dumnedieu imperatu alu Austriei, rege alu Ungariei si Boemiei etc. Titulu mare.

Dupace Noi in diplom'a nóstra din 20. Octobree 1860, emisa pentru regularea repórteloru dreptulu de statu alu monarchiei, pe bacea sanctiunei pragmatice si in puterea plinitatei potestatei Nóstre spre indreptariulu Nostru propriu si si alu legiuitiloru Nostru sucesori in Domnire, amu aflatu a decretá si a ordiná, ca dreptulu de a dá legi, ale schiamba si ale redica se va esercea numai prin colucrarea dieteloru respective a senatulu imperialu, si considerandu, ca dreptulu acesta spre a se poté pune in lucrare are trebuintia de o ordine determinata si o forma de a se pune in pracsá, dupa ascultarea consiliulu Nostru ministerialu, dechiaramu, ordinamu si publicamu :

I. Cu privire la compunerea senatulu imperialu, chiamatu spre representarea imperiulu, si la dreptulu si colucrarea lui la legislatiune, care in diplom'a Nóstra din 20. Oct. 1860 ei sunt lui rezervate, intarimu Noi legea alaturata despre representatiunea imperiulu si ei damu prin acésta pentru tóte regatele si provincieele Nóstre, poterea de lege fundamentala a statulu.

II. Privitoriu la regatele Nóstre Ungari'a, Croaci'a si Schiavoni'a, precum si la Marele Principatu Transilvani'a, cu scopu de a restitui constitutiunile mai dinainte in consonare cu diplom'a Nóstra memorata si intre marginile desifte in aceeași, prin manuscrisulu Nostru din 20. Oct. 1860 amu si pusu la cale mesurile cuvenite.

III. Pentru regatele Nóstre: Boemi'a, Dalmati'a, Galiti'a si Lodomeri'a cu ducatele Auschwitz si Zatoru si M. Ducatu Cracovi'a; Archiducatele Austriei din susu si din josu de Inu; Ducatele Carniolia, Bucovin'a, Marchionatulu Moravi'a, Ducatulu Silesiei super. si inferiore; Marchionatulu Nostru Istri'a dimpreuna cu Górtz si Gradisca si cetatea Triestu cu teritoriulu ei si pentru Voralberg.

Spre a desvolta drepturiile si libertatile credintióselor staturi a le regatelor si tieriloru acestora dupa impregiurarile si necesitatele presentulu, spre ale straforma si ale aduce in consonare cu interesele intregi monarchie, allamu Noi cu scopu a aproba alaturatele ordine provinciale (constitutiuni) si ordine de alegere si le damu uneificarea din ele pentru tier'a respectiva poterea de lege fundamentala de statu.

Totusi, de órace inca n'amu decretatu definitivu despre pusetiunea de dreptu de statu alu regatulu Nostru Dalmati'a catra regatele Nóstre Croaci'a si Schiavoni'a, ordinea emisa pentru regatulu Nostru Dalmatia acum inca nu póte intra pedeplinu in activitate.

IV. Spre a aduce statutele emise prin patent'a din 20. Octobree 1860, pentru ducatele Nóstre Stiri'a, Carinthi'a si Salisburgu, apoi pentru — Tirolu in consonare cu acele determinatiuni, care s'au primitu in principiu in ordinele provinciale de Noi astadi aprobate; spre a garanta reprezentantieloru provinciale din tierile memorate la inceputu acele drepturi mai intinse, pe care Ne amu aflatu determinati ale aplacida pentru reprezentantie celorlalte tieri de coróna; in fine spre a duce mesurile Nóstre emise pentru dreptulu de alegere in 5. Ianuariu 1861 uniformalminte si in Stiri'a, Carinthi'a, Salisburgu si Tirolu: spre dilargirea si stramutarea fósteloru emise statute provinciale amu aflatu cu cale a aproba alaturatele nóue ordine de tiéra pentru Stiri'a, Carinthi'a, Salisburgu si Tirolu.

V. In privinti'a regatulu Nostru Lombardo-Venetianu, insarcinandu deodata pe ministrulu Nostru de statu, cá la timpu acomodatu

se ne propuna o constitutiune provinciala basata pe uniforme principie, predamu dreptulu pana una alta congregatiuniloru regatulu, cá reprezentantieloru sale de acum, de a tramite numerulu determinatu de membri in senatulu imperialu.

VI. Dupace parte prin legile fundamentale precedente, parte prin cele restituite in viétia, parte prin constitutiunile facute prin nóuele legi fundamentale, fundamentulu repórteloru imperiulu nostru e staveritu, si indeosebi representatiunea popóreloru Nóstre e articulata, precum si impartasirea loru la legislatiune si administratiune e ordinata, — asia publicamu printr'acést'a intregulu acestu complecsu de legi fundamentale, cá constitutiunea imperiulu Nostru, vremu si suptu scutulu celui Atotupotinte vomu observa si tiené neviolablu aceste norme serbatoresce publicate si apromise nu numai Noi Insii, ci deoblegamu si pe urmasii nostrii pe tronu, cá se le observeze si se le tiená neviolabile si acésta se o apromita si la suirea loru pe tronu in manifestulu emitendu de pre acesta. Noi dechiaramu cu acést'a ca suntemu tare determinati ale apará pe acéstea cu tóta potestatea Nóstra imperatésca in contra orcarui atacu si a ingrigi cá se se observeze si tiená de fiacine.

VII. Noi demandamu cá patent'a acésta dimpreuna cu legile fundamentale de statu despre representatiunea imperiala si provinciala publicate printr'insa, pregatite in forma de diplome imperatesci, se se conserveze in archiva Nóstra de casa, curte si statu, precum si la timpulu seu legea fundamentala despre representarea imperiala dimpreuna cu specialele legi fundamentale desifte pentru fiacare tiéra se se depuna si pastreze in archivele regatelor Nóstre.

Datu in capital'a si resiedinti'a Nóstra Vien'a in dóuedeci si siese Februariu, anulu u'na mie optu sute siese dieci si unu, alu imperatierei Nóstre alu patruspediecelea.

(L. S.)

FRANCISCU IOSIFU m. p.

Archiducele Rainer m. p.

Rechberg m. p. Mecséry m. p. Degenfeld m. p. Schmerling m. p. Lasser m. p. Szécsen m. p. Plener m. p. Wickenburg m. p. Protobera m. p.

La mandatulu preanaltu:

Ransonnet m. p.

Dupa acestu manifestu urméza legea fundamentala despre senatulu imperialu (vedio publicata in Nr. trec.)

NOI FRANCISCU JOSIFU I., din gratia lui Dumnedieu imperatu alu Austriei etc. etc. facemu cunoscutu si de scire:

Dupace Noi insufletiti de dorinti'a de a vedé catu s'ar poté mai curundu dietele tuturor regatelor Nóstre si ale tieriloru adunate in locurile desifte prin lege, si pe senatulu imperialu, asiediatu cu patent'a de adi, in capital'a si resiedinti'a nóstra Vien'a, — dietele regatelor Nóstre Ungari'a, Croati'a si Schiavoni'a pe bacea aprobatoru determinatiuni le amu si conchiamatu, si conchiamarea dietei Ardealului pe bacea ordinatiuneloru emitende, dupa propunerele Nóue facute Ni o rezervamu, ordinamu cu aceasta precumu urmeaza:

I. Dietele din Boemia, Dalmatia, Galicia si Lodomeria cu Cracovia, Austria din susu si din josu de Inu, Salisburgu, Stiri'a, Carinthi'a, Carniolia, Bucovin'a, Moravia, Silesia, Tirolu, Voralberg, Istria, Górcz si Gradisca si Triestu cu teritoriulu lui sunt conchiamate pe 6. Aprile 1861 in locurile legale de adunare.

II. Senatul imperialu e pe 29. Aprile 1861 in capital'a si resiedinti'a Nôstra Vien'a conchiematu.

Datu in resiedinti'a Nôstra Vien'a 1861, 26. Februarie anulu 13. alu gubernarei Nôstre. (Urméza totu acelesi subscrieri.)

Patent'a imperatésca.

NOI FRANCISCU JOSIFU I., din gratia lui Damnedieu imperatoru alu Austriei etc. etc. dupa ascultarea consiliului Nostru ministerialu amu decretatu, cum urméza:

I. Senatul imperialu imultitu de paná acum se desface; determinatiunile patentei din 13. Aprile 1851, ale scrisórei de cabinetu din 20. Augustu 1851 si ale patentei din 5. Martie 1860 se punu afara din activitate.

II. Se asiédia unu consiliu de statu, a carui menire, pusetiune si compunere se reguléza prin alaturatulu statutu.

Datu in capital'a si resied. Nôstra scl. cá mai susu.

Statutu pentru consiliulu de statu.

§ 1. Consiliulu de statu sta dintr'unu presiedinte si mai multi consiliari de statu.

§ 2. Presiedintele are rangulu unui ministru. Elu se chiama la sfadurile consiliului ministerialu, fora cá se iee parte la votisare.

§ 3. Imperatulu denumesce pe presiedintele consiliului de statu si consiliarii de statu.

§ 4. La alegerea consiliarilor de statu se va lua privintia corespundietória la aptitudinea, pracsea in administratiunea justitiei, finantiei, militiei si cea politica, precum si la acurat'a cunoscintia a repórteloru singuriteloru regate si tieri.

§ 5. Consiliulu de statu are in generalu menirea de a ajuta (sucurge cu sfadulu) cu consultari pe imperatulu si ministeriulu Seu cu petrunerea intieptiunei, cunoscintiele si pracsea membriloru lui, spre a mediuloci principie tari, cópte si consonatórie.

Indeosebi sunt a se da consiliului de statu spre consultare proiecte de legi, care su menite a se propune la representantiele imperiului séu ale singuriteloru tieri séu care essindu din initiativ'a acelorasi se susternu spre sanctiunea preanalta, indeasemenea pertractarea normativa de insemnate in negótiele administratiunei. Imperatulu i'si reserva a se folosi de opiniunea consiliului de statu si intr'alte negótie. Care cercu de activitate compete consiliului imperialu cu privire la decretari in conflicte de competintia si in causele contraverse ale dreptului publicu, precum si detiermurirea tipului si modului, cum are elu a esecutá acésta functiune, spre intregirea acestui statutu, se va defige printr'o lege speciala.

§ 6. Insarcinarile, spre a dá opiniunea, intra la presiedintele consiliului de statu séu la porunc'a imperatului séu in urm'a decretarei consiliului ministerialu prin presiedintele acestoia. Presiedintele consiliului de statu e imputeritu a trage la sfadurile consiliului de statu personalitati de celebritate fara deosebire, déca acestea pórtá vreunu oficiu publicu séu ba, déca cunoscintiele. patrundietatea si practic'a loru potu se fia cu inriurintia la fundat'a decisiune a unui obiectu.

§ 7. Presiedintele consiliului de statu cu privire la articolulu de dinainte are a impartii agendele intre membrii singuriti ai consiliului statului, a desemna pre coi impartasitori la consultare. Déca vreo opiniune are a se face de catra intregulu corpu alu consiliului statului séu de o despartitur'a a aceluasi, dupa natura obiectului, depinde dela decretarea presiedintelui. —

Parerile consiliului de statu suntu a se subscrie de presiedintele aceluia pe lunga cosubscrierea referentului.

§ 8. Atatu consiliulu de statu catu si fiacare membru singuritu cu privire la opiniunile si parerile sale e de sine si de plinu nede. pendinte.

§ 9. Fiacare ministru séu siefu alu unei dicasterie centrale, in alu carei cercu de activitate se cuvine o propusetiune despre care se face consultare in consiliulu de statu, e indreptatitu a lua parte la aceea, si, fiindu de catra presiedintele consiliului invitat, are a fi de fajie la aceea.

Spre scopulu acesta presiedintele consiliului de statu itu va incunoscintia deamanuntulu. La votisare nu i se va conumera opiniunea lui.

§ 10. Presiedintele consiliului de statu are a indruma opiniunile acestuia spre mai departea ordonare séu nemidiocitu la imperatulu séu la presiedintele consiliului ministerialu.

§ 11. Presiedintele consiliului de statu póte chiamá cate unii, mai multi séu toti membrii consiliului de statu la sedintiele respective ale consiliului de ministrii.

§ 12. Determinatiunile despre numerulu si rangulu consilieroru de statu, despre luarea juramentului si salariile loru si a presiedintelui loru, despre personalulu ajutatoriu si despre pertractarea agendelor remanu rezervate pentru unu emisu desclinitu.

Conferintiele dela Belgradu si rezultatulu loru

Blasiu, in 25. Februaru n. 1861.

(Urmare din Nr. tr.)

Eu socotescu ca „ovás-ulu“ acestu nu póte avé neco unu intielesu, eara de are, nu ar' poté altu intielesu avé de catu acelu siodu si glumetiú intielesu, care l'ar poté avé si acea, candu pentru esemplu: Metropolitulu in contra Escelentiei Sale Dr. Haynald — care, in cuventarea s'a cea lunga si frumosu impodobita a lapadatu si in sensu stricto — a tienutu de nelegale diplom'a si biletulu imperatésca, apelandu cu tóte poterile legalitatea legiloru din 1848 si uniunea Transilvaniei cu Ungari'a — asia ar' fi argumentatu „Escelenti'a Ta ai lapadatu diplom'a si biletulu apostolicescului rege si Marelui Principe al Transilvaniei din 20. Octobre 1860 in filipica-ti disa, spre aretarea aceea, ca noi amu debui se primimu legite din 1848 si uniunea Transilvaniei cu Ungari'a, éra se nu implinimu ce ne demanda acea diploma si preanaltu biletu.“ —

„Eu acést'a o tienu de vatamare pentru autoritatea apostolicescului meu rege si principe si cá unu arhiepiscopu catolicu si roialistu credintiosu nu o potu trece cu tacerea; asia dara intrepunu ovás si postescu cá Escelenti'a Sa cancelariu in intemplantu, déca cuventarea Esc. Sale episcopului Dr. Haynald s'ar primi la protocolulu conferintieloru acestoru regnicolare se se alature lunga ea in acelu protocolu si protestulu acesta alu meu.“ —

Ce copilaria! Vai de catholicismulu nostru, déca nu-lu vomu sci intrebuintiá spre altu ceva lucru mai folositoriu de cum ar fi, cá cu autoritatea si cu santiani'a lui se nadasimu si se astupamu adeveturile celea dierice nerestornabile. —

Dupa a mea mica parere déca Escelenti'a Sa episcopulu Haynald ar' fi restornatu cu contrarie si mai cu puternice documinte de cum erá ale metropolitului Siolutiu si ar fi pututu infrange pasagiile acelea din istoria aduse, despre faptele mai susu pomenite a mai susu numitiloru Pontifici (cari si metropolitulu Siolutiu cu dorere si silitu de aceea impregiurare le a citatu, ca fora acelea nu se potea lamuri isvorulu din care apoi a casionatu desbracarea natiunei romane — a cui cauza metropolitulu cá fiu adevratu alu ei debuiá in conferintie se o apere — in tóte drepturile civile si politice) si apoi refutarea acea ar' fi postitu se i-se priméscá la protocolulu conferintieloru lunga cuventarea metropolitului, mai cuvenintiosu si mai tare argumentu ar' fi remasu in protocolulu conferintieloru, de catu seculu acelu protestu, ca diu, unu adevuru istoricu, cu o mie de ovás-e nu se póte astupá, nece sterge, ci elu totu adevuru istoricu va remané. —

Inse se póte, ca Esc. Sa episcopulu Haynald voiesce protestulu acesta alu intrebuintiá spre incusarea Esc. S. metropolitului Siolutiu la S. S. Pap'a. —

Noe ne place a crede, si a asteptá dela intieptiunea cea mare a Escelentiei Sale Haynald ca pana acolo nu va pasi, ca de ar pasi amu poté numi pasulu acela dintre toti pasii, cari Escelenti'a Sa pana acum i-a facutu, de celu mai gresitu; ca de o parte in casulu acesta santulu parinte Pap'a, dupa preanalt'a lui intieptiune si bogat'a lui esperintia, déca va ascultá si pe metropolitulu si va cunósce bine lucrulu se va convinge, ca metropolitulu nici catu e unu firu de peru, nu a vetamatu si nece n'a ciantatu acolo, cá se vétame inalt'a autoritate a Papei si asi nu va grabi a pronuncia asupra metropolitului „excommunicetur“, ca diu bine scie si Santieni'a Sa Pap'a, ca suntu fapte istorice si de acelea ale unoru predecesori ai sei, cari catholicismulu nece o onóre séu bine nu i-a casionatu si nece Santieni'a Sa inca nu le póte aprobá. —

Ce a pututu miscá si intarita pe Esc. Sa Haynald asia in contra metrop. Siolutiu, cu certitudine nu putemu sci, atata totusi unii presupunu, ca o prosima cauza ar fi fostu; ca inainte de conferintie Es. Sa Haynald a invitatu pe metropol Siolutiu se traga in cuartiru, venindu la conferintie, oblu la resiedinti'a Escelentiei Sale, unde va avé cuartiru.

Metropolitulu cu tóta onórea a deprecatu invitarea din acea prea naturale si drépta cauza, ca elu avendu sub conferintie, de a conferi multe cu ai sei, nu póte fora de grea incomoditate si sfiéla a filiiloru sei celoru sufletesci, cu carii avea sub conferintie a face, si carii s'ar retrage dela cautarea metropolitului in resiedinti'a episcopésca, fiindu acolo si Escelentiile Sale cancelariulu si gubernatórele si alti magnati incuarterati. —

A dou'a cauza ar fi fostu, ca invitandulu Escel. Sa Haynald pe metrop. Siolutiu si la prandiu, acést'a din cause éra fôrte drepte si venirea la prandiu a deprecat'o, in persóna escosanduse, ca fiindu tare slabu si convalescentu, — precum Escel. Sa Haynald cu ochii sei l'a veditu si a pututu precepe, — are din prescriptiunea Doctoriloru a trai cu o strinsa dieta si cu bucate usióre, dupa stomachulu celu slabu intocmite, si de aceea osteninduse si cu siedintiele conferintieloru, nu ar' fi in aceea stare a poteriloru se mai póta siedé inca si la unu

prandiul strălucitu, care s'ar începe tardiu și ar' ține până în noapte; de aceea că se nu face vreun ecesu în mâncare, și-a adusu bucatariulu seu cu sine, ca se'i gătescă și prandiulu mai îngraba și și hucate numai de acelea, care-i sunt de medici prescise și le pôte stomachui celu slabu suferi. —

Eara altii judeca ca deprecatiunea și a prandiului și a cuartirului din nesce cause asia drepte și covoșe, n'au potutu pe unu barbatu asia intieleptu precum este Ea. Sa Haynald se-lu face neprietenu metropolitului Siulatiu, și vrea a crede, ca versarea veninului ar' fi urmatu din alta durerósa cauza. —

Acea durerósa cauza dara ar' vré unii a o aflá în aceea, ca unu metropolitu romanu în conferinție și în resiedinția episcopului latinu alu Transilvaniei a indrasnitu în limb'a romana, nu numai a grai înaintea reprezentantilor tuturor natluniloru, da ai restorná și argumentele, cu carii din legile din 1848 vrea se persvadeze romaniloru despre fericirea care ar' putea-o aduce și romaniloru acelea legi și uniunea Transilvaniei cu Ungaria, aretandu tocma din acelea legi, primejdia ce ar' ameninția nationalitatea romaniloru, prin unirea Transilvaniei cu Ungaria. —

Cumca ast'a împregiurare a facutu impresiune neplacuta și în episcopulu Haynald, nu pôte fi nece o indoieła, și pôte ca cu acést'a portare a metropolitului s'a implutu tocma atunci paharulu celu amar, care l'a versatu asupra lui. —

Ci reulu e chronicu mai vechiu, care a isbutitu din o radacina mai mare și mai betrana. —

Lumea cea rea pre episcopulu Haynald 'lu țienea, inca de cum a venitu în Transilvania, nu de unulu dintre amicii romaniloru, și vrea a crede ca cu episcopi'a latina din Transilvania, a primitu și spiritulu episcopiloru latini Transilvani, de a socoti pe episcopii uniti ai Fagarasiului, tocma dela începutulu unirei, pana acum, nu mai multu, decât ca pe nisce „oláh püspök.“ —

Noi nu voimu a ne mai strică ochii cu invertirea foiloru istoriei unirii și a besericeii unite din Transilvania, ca ne tememu, ca de astfelu de urme prea multe aflanduse în ea, ne amu amari și noi paharulu, și l'amu versá; — se fia dara tóte uitate în veci! —

Eara un'a acést'a sum silitu a dice: ca redicarea episcopiei unite la demnitate de arhiepiscopie, inca cu predicatu de Alb'a-Julia, a facutu sange tare reu în multi buni frati catolici latini. —

Lumea cea rea, care are și urechi agere și ochi multi, cam asia vorbesce și țiene, ca autoritati mari besericesci latine, cam în urmatoriulu tipu s'ar fi exprimat despre arhiepiscopi'a romaniloru.

Arhiepiscopi'a romaniloru este o nemica și unu nume голу. —

Se numesce de Alba Julia unde nemicu nu posiede. —

Ar' debni se fie orasiulu scaunului seu Fagarasiulu, unde nu locuesce. —

Si siede în orasielulu Balásfalva, dela care n'are denumire, asia dara e numai o nemica și unu nume голу. —

Arhiepiscopi'a Blasiului e unu lucrulu tare grabitu, care nu s'ar fi facutu deca stamu eu acolo, unde stau astadi. —

Se ande ca ar' avé fratii catolici latini de cugetu că în diet'a țierei Ungariei cea mai din tain, se se propuna, că unu agravamenu redicarea a-episcopiei și a episcopaturiloru romane, cu care s'ar fi vetamatu drepturile a-episcopesci și Primatetele din Strigona.

De aceea bunulu cardinalu și nunciu apostolicescu Viale Praela, a cui fia vecinica pomenire! venindu la instalarea metropoliei Albei-Juliei și a metropolitului Siulatiu, cu durere a disu catra metropolitulu: „Multi optassent, imo postulassent etiam ex nostris, ne tibi Ecclesiaeque tuae in persona mea — Sacratissimi Patris mandata exequendo, et ad vos veniendo — tantum honorem praestarem, sed ego et si alium substituere potuissem, veni tamen.“

De aceea apoi, nece pe metropolitulu Siulatiu, nece pe acelu cardinalu și nunciu vrednicu de eterna pomenire, nu i-au pututu surprinde, candu, intorcunduse dela instalatiunea metropoliei din Blasiu catra casa, în toastele dela Clusiu, i-sa datu se scie și se intielege, ca înaintea lui în Transilvania doi cardinaii inca mai amblandu și fiindu, ambii au avutu celu mai tristu sfersitu; intielegundu pe Martinusie și pe Andreiu Bathori cei ucisi.

Et hinc etiam illud lacrimabile „Ovás.“ —

Constitutiunea cea noua austriaca.

După ce omise manifestarea și diploma austriacă din 20. Octombrie a. tr., partea locuitoriloru care știe cartea, citia și recitua acele acte de stat, fără ca din cele dintră două trei zile să știe formelele vreun pîrere hotărât; și precum observaserăm pe atînci, omeni mai dăruț ce pîrăseră deplin la judecarea kvintelor și diploma austriacă dintră: Akmă dăruț vomă ptea scria și noi de scri epitropia altoru. — Dîrătrăre tóte pîră la conferința nacională din Sibiu sînt kvpockate.

Астѣзи авемъ дѣла дѣла пострѣ еаръши кѣтева акте де статѣ, каре аѣ трасѣ тóтъ лзареа аминте асвпра лорѣ, авѣтъндво дѣла орѣче алте евениминте дѣн преѣврѣлѣ пострѣ. Ачелеш снѣлѣ:

1. Патента дѣмперѣтескѣ, констѣторѣ дѣн 3 пѣкте, при каре дѣмперѣтѣлѣ декларѣ, кѣ рѣтѣпѣндѣ статорпѣкѣ не лѣпѣтѣ принципѣле сале манифестате дѣн 20. Окт. примеште ка де акѣм дѣлаинте попорѣле дѣнкѣ сѣ ѣа о парте ла потестатеа леѣислатѣвѣ; дѣн привѣнда Шгарѣеи, Кроаѣеи кѣ Славонѣи шѣ а Марѣлѣи Принципѣтѣ Трансѣлванѣа рекѣвоште кѣ трѣвѣе сѣ ли се рѣстаѣре векиле констѣтѣциѣни але ачесторѣ ѣерѣ, дѣпсѣ пѣтѣмѣ дѣн конгѣлѣскѣре кѣ диплома дѣн 20. Октобре шѣ дѣн трѣе мѣзѣвѣне ле трасѣ де ачѣста; еарѣ апоѣ пѣптрѣ челелалте ѣерѣ шѣ ѣерѣѣ але монарѣиѣ австриѣче, каре сѣѣ пѣ авѣсерѣ пѣчѣдекѣм врео констѣтѣциѣне, сѣѣ кѣ не чеа авѣгѣ о аѣ перѣдѣлѣ при сѣла дѣмперѣврѣлорѣ, вѣпѣ орѣ ка Боѣмѣи шѣ Галѣѣи, се дѣтерѣ статѣте поѣвѣ кѣ камерѣ леѣислатѣвѣ, не а кѣреѣ депѣтаѣѣ дѣи ворѣ алеѣе локѣиторѣи.

2. Леѣеа фѣндѣментѣлѣ пѣптрѣ репрѣсѣлѣтѣчѣнеа имперѣлѣи при дорѣ ка се, дѣн каре зна се пѣтеште а Домпѣлорѣ, еарѣ алта а депѣтаѣѣлорѣ; еарѣ кѣ пѣтѣре колекѣтивѣ се пѣтѣскѣ Сенѣтѣ алѣ имперѣлѣи (пѣ алѣ дѣмперѣтѣлѣи, кѣ ачѣста е кѣ тотѣлѣ алѣ ѣева.) (Bezѣи шѣ Gazeta Nr. 15.)

3. Декретѣлѣ дѣмперѣтескѣ, при кареле сенѣтѣлѣ имперѣлѣи се десѣидѣ дѣн 29., еарѣ диѣтеле ѣерѣлорѣ дѣн 6. Априле, афарѣ де а Шгарѣеи, каре се ва десѣидѣ дѣн 2., а Трансѣлванѣеи шѣ Кроаѣеи, а кѣрорѣ зѣоа десѣидѣрѣи дѣнкѣ пѣ е квпоскѣтѣ.

4. Патента дѣмперѣтескѣ, при кареа сенѣтѣлѣ имперѣлѣи дѣнокѣитѣ дѣн Априле а. п. 1860 кареле лѣкрасѣ дѣн вара трѣкѣтѣ, се десѣидѣнѣзѣ кѣ тотѣлѣ, еарѣ дѣн локѣлѣ ачѣстѣѣа се дѣнокѣеште зпѣ сенѣтѣ сѣѣ маѣ вѣне зпѣ конѣилѣ де статѣ (Staatsrath), адѣкѣ зпѣ корпѣ де ѣърѣваѣѣ, кѣ кареле монарѣлѣ сѣ се пóтъ конѣѣлѣа дѣадрѣнтѣлѣ шѣ кареле ла орѣче касѣрѣ грѣле шѣ де дѣндѣѣлѣ сѣѣ ѣѣ сѣре дѣлесѣпѣре шѣ ажѣторѣ алѣтѣреа кѣ министрѣи, маѣ вѣжтосѣ атѣпѣчѣ, кѣндѣ Сенѣтѣлѣ сѣѣ парламентѣлѣ имперѣлѣи, сѣѣ шѣ диѣтеле провинѣѣилорѣ арѣ венѣ дѣн опѣсѣчѣне кѣ гѣверѣлѣ дѣмперѣтескѣ.

5. Авѣографѣле дѣмперѣтешѣи кѣтрѣ канѣелѣрѣи шѣ авѣтѣме: алѣ Шгарѣеи бар. N. Bai, алѣ Арѣдеалѣлѣи бар. Фр. Kemény, алѣ Кроаѣеи Mazbranich, при каре ли се комѣте, ка еѣи шѣ пѣпѣ ла десѣидѣреа диѣтелорѣ сѣ аѣле мѣжлокѣ, квѣм сѣ ѣа парте шѣ ачѣстѣеа ѣерѣ ла десѣватѣрѣле касѣѣ депѣтаѣѣлорѣ имперѣлѣи дѣн Виѣна.

6. Статѣтеле пѣптрѣ челелалте ѣерѣ. дѣмперѣпѣ кѣ леѣеа елекѣторѣлѣ шѣ кѣ орѣдѣнеа алеѣерѣи депѣтаѣѣлорѣ ла диѣтеле провинѣѣилорѣ.

Тóте ачѣстѣеа акте де статѣ пóртѣ дата дѣн 26. Фѣврѣарѣи шѣ снѣт атѣтѣ де дѣпѣтѣсе, дѣнкѣтѣ тѣпѣрѣте ла зпѣ локѣ факѣ о карте мѣрѣѣкѣ. —

Каре есте опѣнѣвѣнеа ѣменѣлорѣ не ла поѣ десѣре дѣпѣсѣрѣѣе ачѣсторѣ акте? Пѣпѣ акѣм есте ѣóрте кѣ алевоѣѣ де а форшѣла о асѣтѣнеа опѣнѣвѣне. Оамѣнѣи деокамдѣтѣ ле чѣгѣрѣ, еарѣ апоѣ дѣпѣпѣрѣ а'шѣ пѣне чеде маѣ фѣлѣрѣте дѣнтрѣѣрѣи, ѣѣекарѣ дѣн пѣнтѣлѣ сѣѣ де веѣере. Ашеа де екс. пѣгѣѣѣторѣи, мѣсѣрѣѣшѣи, фѣврѣканѣѣи дѣнтрѣѣвѣ: Е вѣне, ачѣлѣ сенѣтѣ, ачѣлеа диѣте не ворѣ скѣпа де аѣѣо шѣ не ворѣ да авѣрѣлѣ шѣ арѣѣнтѣлѣ дѣндѣрѣпѣтѣ? — Алѣѣи еарѣ: Оаре да жѣ де а се ва маѣ дѣмперѣѣина шѣ леѣеа де рекѣрѣтѣѣѣ се ва скѣѣмѣ маѣ сѣре шѣорѣ? Оамѣнѣи де лѣтере еарѣш се дѣнтрѣѣвѣ, кѣ акѣм дѣпѣ каре леѣеа де прѣсѣ вомѣ авѣа сѣ тѣпѣрѣмѣ кѣте ѣева, шѣ óре пѣ вомѣ да де врео невоѣе мѣре, кѣ астѣзи пѣ маѣ шѣтѣмѣ де че сѣ не ѣѣнѣшѣ, пѣчѣ кѣ ворѣа пѣчѣ кѣ скрѣскѣлѣ. Ш. а. ш. а.

Кѣ атѣтѣ маѣ пѣѣѣнѣ с'а потѣтѣлѣ форма врео опѣнѣвѣне дѣн пѣпѣкѣ-де-веѣере квратѣ арѣделенѣскѣ не кѣтѣ тѣмѣшѣ дѣнкѣ пѣ се пóте шѣтѣ, пѣпѣ ла че градѣ диплома дѣн 20. Октобре шѣ акте дѣн 26. Фѣврѣарѣи ворѣ дѣнрѣжѣрѣ авѣпра констѣтѣциѣни Арѣдеалѣлѣи шѣ — маѣ деанрѣне авѣпра сорѣѣи ротѣнѣлорѣ.

Не ѣѣнѣшѣ де о стрѣжѣсѣ дѣторѣпѣѣ ка, не кѣтѣлѣ не óртѣ дѣмперѣврѣлѣ прѣсеѣ, дѣндѣтѣ че се ва форма шѣ ла поѣ опѣнѣвѣне пѣѣлѣкѣ, сѣ о шѣ комѣнѣѣкѣмѣ, сѣѣ маѣ вѣне сѣѣ дѣтѣлѣ квѣѣпте шѣ еопрѣсѣвѣне при жѣрѣналѣлѣ пострѣ. Б. —

Сѣбѣиѣ, 7. Мартѣе. Вѣзѣ кѣ дѣн Nr. 15. алѣ Газѣтеѣ адѣ пѣѣлѣкатѣ адрѣеа де мѣлѣѣмѣтѣ трѣмѣсѣ де аѣчѣ кѣтрѣ Еѣч. Са D. мѣтрополѣтѣ Ал. Стерѣка-Шѣлѣѣѣ. — Еѣ дорѣскѣ а вѣ арѣтѣа, кѣ ачѣеа адрѣсѣ а фостѣ квратѣ колекѣтивѣ, адекѣ дѣндѣрѣнтѣтѣ дѣнтрѣодѣтѣ шѣ кѣтрѣ Еѣч. Са Dn. епѣскопѣ Андрейс бар. де Шарѣна шѣ кѣтрѣ чеѣлаѣѣи шѣ се мѣмѣбрѣи ротѣнѣи аѣ конѣерѣпѣѣеѣ рѣгнѣколѣре дѣла Бѣлградѣ дѣн статѣлѣ мѣренѣскѣ. Ноѣ аѣчѣ афларѣшѣлѣ дѣн квѣѣетѣ квратѣ, квѣтѣкѣ тоѣѣ ачѣѣ ѣърѣваѣѣ ротѣнѣи дѣшѣ аѣ терѣтѣлѣ лорѣ ѣѣекарѣ дѣн фѣлѣлѣ сѣѣ, еарѣ тѣрѣа де карѣктерѣ ла

фікаре о прещітї маї прещежї де тоїе. Съші дикціоніе скъ ор-
чине декъ се агла елѣ дн локълѣ врехвїа дн чеї оптѣ ишї, фадѣ
къ 24 + 8 двекїді дн ача черїе пвбїче шї дн апвкѣтрїе мѣ-
їестре але вїецеї парламентаре, ка че реторїкѣ мї кѣраїѣ ера
съ десвѣлте.

Чи еатъ се апропїе тїмпнлѣ deskiderїї dїeteї. Се vedemѣ
къцї шї че вѣрбацї ворѣ итра дн ачееаш дн партеа нацїонїї
ромѣне, пентрѣ ка съ о репрежанте, съ о апере, съї мннѣгїе
вїторлѣ шї опѣреа.

Din Mediaș ӑ дмѣртѣшеште „Herzm. Zeit.“, къ дн
28. Февр. сѣра днтре 9—10 оре дої стѣденцї ромѣнїї дн цїм-
насїлѣ мїкѣ аѣ оторжтѣ знѣ флекѣж сасѣ дн локѣ пвбїкѣ, дн
свѣрвїѣ де есѣж; зїче къ ачѣста о ар' фї фѣкѣтѣ дн хрѣ нацїо-
налѣ шї къ стѣденцїї с'ар фї лѣатѣ прїншї кїарѣ дн шкѣлѣ а дѣка
зї. — Чїне е аколо кондѣкѣторїлѣ шоралїтѣцїї? де а лѣсатѣ съ се
днкѣїе дн тїперїтѣ спїрїтѣлѣ де ресѣзнаре некрештїнѣокѣ, декъ
е адеверѣ чеа че скрїе „I. Z.“; шї декъ нѣ е адеверѣ, съші
салвезе опѣреа шї даторїнѣа, каре о аветѣ къ тоцїї, ка съ сѣс-
дїнемѣ чеа маї днтїмѣ днтрєвнѣ днцелѣцере шї фрѣдїетатѣ къ
нацїонїе колѣкїтѣоре, кондѣмнѣндѣ къ тоцїї нѣмаї клїчеле челе
драконїче, каре нѣ вреаѣ се реквїдѣскѣ адевѣрата шї дрѣпта басе
ла фрѣдїетатѣ днтре пої шї нѣ вреаѣ декѣтѣ а днкѣлка пе гѣ-
тлѣлѣ попорѣлѣ къ амбїдїїнеа де а предѣмнї шї сѣпретатїса.

Зїлаѣ, 18. Феврѣарїѣ. Кѣ окасївнеа венїреї комїтеїлѣ сѣ-
претѣ D. бар. Франчїкѣ Вешеленї аїчї с'аѣ адѣнатѣ попорѣлѣ дн
пѣтерѣ фѣрте маре спре алѣ прїїтї. Дої фїнанцїї арматїї днкѣ
се аместекарѣ прїнтре попорѣ шї, дѣпѣ „Корѣнкѣ“, мїроєїа фѣ-
мѣлѣ де тѣбакѣ дела чеї че фѣта днтрєвнѣдїї, къ че фелїѣ де
тѣбакѣ фѣтѣмѣ? Ачѣста фѣкѣ сѣпце реѣ дн попорѣлѣ адѣнатѣ.
Днлѣлѣ дн фїнанцїї фїндѣ днтрєватѣ: че кактѣ елѣ дн аотфелїѣ
де локѣ, се днтѣрсе шї ловї дн пентѣ къ патѣлѣ пвшчїї пре знѣ
омѣ дн попорѣ; ачѣста днченѣ а стрїга, еар' фїнанцїї грѣвїрѣ
спре касаршеа лорѣ че ера дн апропїєре. Попорѣлѣ тѣрєвратѣ
днкѣ днченѣ а се траѣе спре касарше шї воїа сѣ ерѣмпѣ дн
кѣрте, кѣндѣ де одатѣ кѣзѣрѣ дѣбе ишкѣтѣрїї дн партеа фїнан-
цїлорѣ асѣпра попорѣлѣ. Дна рѣнї пе знѣ орѣшїанѣлѣ дн Зїлахѣ
дн павѣ, еарѣ чеаалатѣ пе алтѣ четѣдѣнѣлѣ тотѣ де аїчї дн палта
дрѣаптѣ. Домнѣлѣ вїче-контѣ комїтатенсѣ Пелєїї дї сѣкѣсе,
пвїндѣсе днтре фїнанцїї шї позорѣ аї домѣлї шї а фаче пе по-
порѣ съ се ресїпѣскѣ; фїнанцїї фѣрѣ пѣшї сѣв пазѣ шї вїнде-
каре. —

Дн Днгарїа се окѣпѣ ипїмїе къ отатѣтеле емїе шї
дндатѣ ворѣ днчене а черкѣла провѣкѣрїе комїтателорѣ ла ко-
мїтатѣ, ка съ се адресезе еарѣшї, къ ипстїтѣтѣлѣ сепатѣлѣї нѣ се
потрївеште къ леѣеа дн ап. 1847/8. Дн кавса ценер. хонведѣ
Асвотѣ, каре се аелѣ къ алдїї дн прїнсѣре дн Тересїенштат, дн
Боемїа, се адресѣзѣ комїтателе ла Маїест., ка съ се елїберезе.
Днсѣ акѣт се дескопере, къ Асвотѣ авѣ денѣмїреа дн мѣпѣ
дела Кошѣтѣ, Клапка шї Пвлскї де командантѣ сѣпретѣ алѣ хон-
везїлорѣ шї ачѣста а шї лѣкратѣ дн Днгарїа спре а рекопѣтїтї
хонведїстѣлѣ, пѣпѣ кѣндѣ фѣ прїнсѣ дн зрѣта дескопериїлорѣ
фѣкѣте. —

Комїтатѣлѣ де Аграмѣ днкѣ фѣ провѣкатѣ де кѣтрѣ комїт.
Бїхарїєї шї алте комїтатѣ, спре а спрїжїнї кавса комѣнѣ, шї
кroatїї дн респнѣскрїї лѣ дескопере тоїе плавеле знѣрїлорѣ сѣ-
претатїстїче, каре еарѣш ворѣ сечера дѣштѣнїа днтре нацїона-
лїтѣцїї шї еї провѣкѣ, ка съ нѣ сїлѣскѣ пе гѣвернѣлѣ лорѣ а фаче
недрѣнцїрїї kroatїлорѣ шї сѣрвїлорѣ. Тотѣ комїтатѣлѣ kroatѣ де
Аграмѣ черѣ дела Маїестатѣеа, ка съ деє лїченѣцѣ фрацилорѣ сїї
сѣрвїї спре а цїнѣ о скѣпчїнѣ, конгресѣ нацїоналѣ. Каре комїтатѣ
ромѣнѣлѣ с'а днтрєвнѣсѣ пентрѣ кавса нацїоналѣ ромѣнѣлѣ? Шї де
че нѣ? Вотѣ vedѣ Кїорѣлѣ, Зарандѣлѣ, Солнокѣлѣ шчл. —

Дѣпѣ о депешѣ телеграфїкѣ ва прїтї дн сепатѣлѣї имп. кавса
Домнїлорѣ 150 де метѣр; Архїдѣчеле Фердїнандѣ Максѣ ва фї
предѣдїнте копсїлїлѣлѣ статѣлї. —

Алта, къ дн Сѣторїна лнпѣ Мвнтенегрѣ революцїїнеа о'а
фѣкѣтѣ дн днвоїреа волѣнпїрїлорѣ італїанї къ мвнтенегрениї. Де-
спре ачѣста аре гѣвернѣлѣ докѣментѣ а мѣпѣ. —

Din Warszawa Рѣоїєї се скрїе, къ воїндѣ полонезїї а сѣрѣа
анїверсарѣ вѣтѣлїєї дела Гроховѣ (асѣпра рѣшїлорѣ дн а. 1831)
саѣ адѣнатѣ вр'о 30 мїї ишї шї скоїндѣ флатѣра ромѣнѣлѣ къ вѣл-
тѣрѣлѣ алѣ полонезѣ одатѣ днцнпкїарѣ къ тоцїї ла рѣгѣчѣне.
Атѣпчїї мїлїдїа пѣшї се днтрѣшїтїе мѣлїтїеа, къ каре окасївне
с'аѣ рѣпїтѣ мѣлїї шї знїї скрїѣ, къ 6 ишї с'ар фї оторжтѣ. —
Днѣ трїстѣ долїї лѣлѣ дѣпѣ ачѣста тоїѣ четатѣеа къ тѣмвеле сексе
шї трѣтїсе о адресѣ ла Петеревѣргѣ. Дн 3. Марцїї еарѣ се
опрїрѣ демѣстрїрїе прїн мїлїдїе.

Бѣ крештїї, 18. Феврѣарїѣ в. Днеле жѣрналѣ demago-
дїче аѣ тотѣ стрїгатѣ ка съ иптервїе комїсїа централѣ спре а
протеста дн контра дїсолвѣрїї адѣнѣрїї. Съ лѣсѣмѣ къ ачѣста
ар' фї о ілегалїтатѣ, фїндѣкѣ о'ар атїнѣе знѣ дрѣптѣ алѣ Домнѣлѣї
шї асѣтѣ дрѣптѣ нѣ пѣте фї пѣсѣ дн контеотациѣ де нїмїнї. Дар
съ обсервѣмѣлѣ знѣ алтѣ феноменѣ кѣрїосѣ. Пе кѣндѣ се фѣчѣе,
ачѣстѣ дндемнѣлѣ нѣтаї де ѣменїї есалтатї, нѣмїдїї ромїї, еакѣ ктѣ
се шї івеште ла комїсїїнеа централѣ о пропѣнере дн асѣтѣ сенсѣ
Шї чїне фаче асѣтѣ пропѣнере? DD. Арсакї, Брїлоїѣ, I. Канта-
козїно шї Теодорѣ Брїтанѣ. Дар' де кѣндѣ аштї домнї се фѣ-
кѣрѣ ромїї шї есалтатї? Нѣ штїмѣ. Дн десѣлѣ къ пропѣнере
фѣ комѣтѣтѣтѣ, де чїне? де DD. Голескѣ, Стееге шї тотѣ парти-
тѣлѣ лїбералѣ алѣ комїсїїнеї централе. Еакѣ дар' къ D. Голескї
девенї реакцїонарѣ шї непатріотѣ, шї D. Арсакї есалтатѣ шї марѣ
патріотѣ. Нѣ есте аша къ феноменѣлѣ е кѣрїосѣ? Шчл. „N.“

Брѣшовѣ, 7. Марцїї п. Дн 4. але ачѣстѣїа ипїмїе бра-
шовенїлорѣ фѣрѣ днспїтїмѣнтатѣ де штїреа, къ знѣ кѣне тѣрѣатѣ
а мѣшкатѣ 7 ѣменї, дн карїї 4 се шї дѣсерѣ дн сїпталѣ, еарї
3 се кѣреазѣ дн касе прїватѣ. О непорѣчїре ка ачѣста рекламї
сѣатѣлѣ тѣтѣрорѣ, фїѣ ачѣїа медїчї фїе прївадї. Ної нѣ нѣтемѣ
ретѣчѣ аїчї маї мѣлте касѣрї де вїндекарѣ а маї мѣлторѣ мѣш-
кацїї асѣменѣа де кѣнї шї лѣпї тѣрѣацїї дн Харѣмсекѣ, знде знѣ
Кїш Петерѣ дн Сѣлкїралї прїмїї шї мѣшкацїї де 3 септѣмѣнїї дн
кѣрѣ шї дїї вїндекѣ, опрїндѣ прїн мїжлѣчеле лѣї панеле мѣшкѣтѣ-
рїї, ка съ нѣ се вїндечѣ дн рѣстїмѣлѣ де вр'о 40 де зїле, тѣн-
дѣлѣ шї сѣптѣ лїмѣлѣ шї дѣндѣлѣ шї дн лѣзнѣтрѣ нѣ штїмѣ че лѣакѣрї
domestїче. Елѣ кѣнѣшѣте пе знѣ септѣлѣ де сѣптѣ лїмѣлѣ, декъ
кѣнеле мѣшкѣторїѣ а фостѣ тѣрѣатѣ сѣѣ ва. Кѣ ачѣста днкѣнѣ-
штїпцарѣ пе дндаторѣзѣ D. Деметерѣ Нїколаѣ, каре сїпѣрѣ о'а
конвїнсѣ деспре касѣрї маї мѣлте. Кѣ ачѣста нїме нѣ слѣвеште
кѣра медїкѣлѣ, чї шї фаче о деторїе а нѣ ретѣчѣе знѣ рефѣцїѣ
дн перїкѣлѣ, кѣндѣ зндева нѣ с'арѣ агла дофторї дн грабѣ. —

Брѣшовѣ. Дорїторїї де а'шї кѣштїга нѣтѣрѣселе про-
дѣкте штїпцїфїче але Длѣї канонїкѣ Тїмотѣїѣ Цїпарѣ се погѣ
адреса опї deadрѣнтѣлѣ кѣтрѣ Дса дн Блажѣ опї ла лївѣрїа лѣї
Самїїлѣ Фїлѣ дн Сївїїѣ. Маї рекомѣндѣмѣ дн оперїе Домнѣлѣї
Цїпарѣ пентрѣ тоцїї кѣрорѣ лѣ пасѣ днтрѣ тоїѣ пѣтерѣа кѣвѣлтѣ-
лѣї де кѣлѣра лїшеї пѣстрѣ:

Elemente de limb'a romana đura dialecte si monumen-
te vechi, 1854 (1 fr. 5 cr.).

Адевѣратѣ карте класїкѣ.

Еарѣ ачѣїа карїї аѣ а фаче къ бїсерїка респектївѣ, ворѣ авѣ
а'шї кѣштїга:

Акте шї фрагментѣ дн історїа бїсерїчѣскѣ а ромѣнїлорѣ, —
Блажѣ 1855 (1 фр. 80 кр.) —

Не лѣзмѣлѣ воїѣ къ ачѣстѣ окасївне ка съ анѣпѣцїтѣ шї пѣ-
вїкѣлѣлѣ Gazetteї о карте, а кѣрїє речѣнсївне дѣнѣлѣ мерїтѣлѣ еї не
прегѣтїмѣ де мѣлтѣ а о фаче. Ачѣеаш есте:

ISTORIA бїсерїчѣї ортодоксе рѣсѣрїтене знївер-
сале, дела днтѣсїєреа еї пѣпѣ ла зїлеле пѣстрѣ, комѣнѣсѣ
шї акѣт днтѣїа ѣрѣ датѣ ла лѣмїнѣ нѣтаї ка манѣскрїптѣ де:

Andreїs barone de Șaguna.

Дрѣптѣ кредїнѣосѣлѣ епїскопѣ алѣ бїсерїчѣї ортодоксе рѣсѣ-
рїтене дн Ардеалѣ. Доѣлѣ томѣрї. Сївїїѣ, дн тїпографїа дїеѣс-
санѣ ла анѣлѣ Домнѣлѣї 1860.

— Маї трѣвѣе ѣре ка съ о зїчетѣ пої, пѣпѣ дн кѣтѣ стѣ-
дїлѣлѣ історїєї шї анѣмїтѣ алѣ історїєї бїсерїчѣштїї а фостѣ пѣрѣ-
сїтѣ днтре ромѣнїї? Маї авѣмѣлѣ ѣре съ епѣмѣрѣмѣлѣ флѣстелѣе
артѣрїї але ачѣстѣї пѣрѣсїрїї?!

Деокандатѣ траѣемѣ лѣзареа амїнте маї вѣртѣосѣ ла канѣ П.
дн партеа П. а історїєї епїскопѣлѣ А. бар. де Шагѣна, каре
копрїнде історїа креуїнѣрїї нацїонїїї ромѣне; еарѣ дн паралелѣ
къ ачѣста дн партеа I. історїа вѣкѣрїлорѣ алѣ 8-леа пѣпѣ ла алѣ
16-леа.

Дн легѣмїнте къ ачѣстѣ опѣ історїкѣ маре нѣ лїпоїмѣ а
рекомѣнда чїтїторїлорѣ днкѣ шї

Актеле Собѣрѣлорѣ

бїсерїчѣї греко-рѣсѣрїтене дн Ардеалѣ дн анїї 1850 шї 1860.
Сївїїѣ, тїпѣрїтѣ дн тїпографїа дїеѣсепѣ.

Тоцїї ачѣїа карїї се иптересѣзѣ маї деанрѣне де старѣа бї-
серїчѣї гр. рѣсѣрїтене, шї маї вѣртѣосѣ де вїторѣлѣ еї, кътн шї
маї де анрѣне де сїподѣлѣ дн Маїѣ а. к. нѣ ворѣ лїусї а'шї кѣ-
штїга пе амвеле ачѣстѣа кѣрїїї неанѣратѣ трѣвїпчѣсе. —